

Arrest

nr. 178 825 van 30 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 september 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 juli 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing werd aan verzoekster betekend op 12 september 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 september 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, geboren te S. op [...] 1986.

Op 3 februari 2014 heeft verzoekster op de Belgische ambassade te Amman een aanvraag tot het verkrijgen van een visum lang verblijf (type D) ingediend.

Op 20 juni 2014 weigerde de gemachtigde de voormelde aanvraag tot het verkrijgen van een visum lang verblijf.

Op 1 februari 2016 diende verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in haar hoedanigheid van echtgenote van dhr. M.Y.F.

Verzoekster werd verzocht om binnen de drie maanden de volgende documenten voor te leggen: bewijs van voldoende huisvesting, een ziektekostenverzekering en een bewijs van de inkomsten van de Belgische referentiepersoon.

Op 27 juli 2016 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 01.02.2016 werd ingediend door:

Naam: M.

Voorna(a)m(en): T. A. M.

Nationaliteit: Irak

Geboortedatum:[...] 1986

Geboorteplaats: S.

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij 'beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan hondertwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. (...)'

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belg werden volgende documenten voorgelegd:

-Arbeidsovereenkomst BVBA E(...) met bijhorende loonfiches voor de periode januari - april 2016.

-Historiek werkloze (aanvullende werkloosheidsuitkering) d.d. 10.05.2016 voor de periode februari – april 2016.

Echter, uit bijkomende gegevens uit het administratieve dossier blijkt dat de referentiepersoon niet langer is tewerkgesteld bij BVBA E(...) en dit sedert 31.05.2016. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dan ook dat de voorgelegde gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en de bestaansmiddelen niet langer actueel zijn. Er kan bijgevolg geen rekening gehouden worden met de voorgelegde documenten in de beoordeling van de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Immers, op basis van deze gegevens heeft onze dienst geen zicht op de exacte aard en het bedrag van het huidige netto-inkomen van de Belgische referentiepersoon. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De behoeftenanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat het inkomen niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter voldoet, wel dat er niet kan vastgesteld worden of er aan de voorwaarden is voldaan.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7, 1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in haar enig middel de schending aan van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij licht haar middel toe als volgt:

"Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De minister van Migratie- en asielbeleid heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De bestreden beslissing stelt dat verwerende partij geen zicht heeft op de exacte aard en het bedrag van het huidige netto-inkomen van de referentie-persoon, aangezien het arbeidscontract van deze Belgische persoon is afgelopen op 31.05.2016.

Uit de voorgelegde documenten (historiek werkloze) blijkt evenwel dat de referentiepersoon gerechtigd is tot een werkloosheidsuitkering. Van zodra de arbeidsbetrekking beëindigd werd, viel de referentiepersoon aldus terug op de werkloosheidsuitkering. Verwerende partij stelt aldus ten onrechte dat er geen informatie werd bijgebracht met betrekking tot de actuele inkomsten.

De bestreden beslissing bevat geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en meer bepaald de artikelen 2 en 3 ervan hebben tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS, 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Aangaande de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te

bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het onderzoek naar de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht gebeurt in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, *in casu* artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg : 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° [...].

3° [...].”

Zoals blijkt uit het administratief dossier diende verzoekster op 1 februari 2016 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Voor 30 april 2016 diende verzoekster een bewijs van voldoende huisvesting, een ziektekostenverzekering en bewijs van de inkomsten van de Belgische referentiepersoon voor te leggen.

Verzoekster maakte vervolgens een bewijs van de ziektekostenverzekering, een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur bij BVBA E., loonfiches voor de maanden januari tot en met april 2016, een historiek werkloze aangaande de maanden februari tot april 2016, een inschrijvingsformulier voor een schooljaar 2015-2016, een huurcontract en verscheidene echografieën over.

Zoals blijkt uit de gegevens van de Dolsis inspectiediensten werd de tewerkstelling bij BVBA E. van de referentiepersoon na 31 mei 2016 niet langer verdergezet. Verzoekster betwist dit ook niet zodat verweerder bijgevolg terecht in de bestreden beslissing heeft gesteld dat die gegevens met betrekking tot de bestaansmiddelen niet langer actueel zijn. Verzoekster wijst weliswaar terecht op het feit dat zij ook de “historiek werkloze” heeft voorgelegd, maar gaat voorbij aan het feit dat deze historiek enkel betrekking heeft op de maanden februari tot en met april 2016. Klaarblijkelijk hebben deze gegevens betrekking op de periode dat de referentiepersoon nog werkzaam was bij BVBA E. Zoals verweerder in de nota bijgevolg terecht opmerkt, kan verzoekster niet gevolgd worden waar zij stelt dat van zodra de arbeidsbetrekking beëindigd werd, de referentiepersoon terugviel op de werkloosheidsuitkering nu er

geen gegevens werden voorgelegd aangaande de periode die gevolgd is na het beëindigen van de werkzaamheden bij BVBA E. De gemachtigde kon dus op redelijke wijze vaststellen dat de dienst op het ogenblik van de bestreden beslissing op basis “*van het geheel van de beschikbare gegevens*” geen zicht had op de exacte aard en het bedrag van het huidige netto-inkomen van de Belgische referentiepersoon.

Bijgevolg heeft verweerder wel op afdoende wijze gemotiveerd aangaande de voorgelegde historiek werkloze en heeft de bestreden beslissing op zorgvuldige wijze rekening gehouden met alle voorgelegde dienstige stukken. Er kan niet vastgesteld worden dat verweerder zijn beslissing op een onzorgvuldige wijze heeft voorbereid of gestoeld heeft op een incorrecte feitenvinding.

Een schending van de formele motiveringsplicht of van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangenomen.

Het enig middel wordt verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES